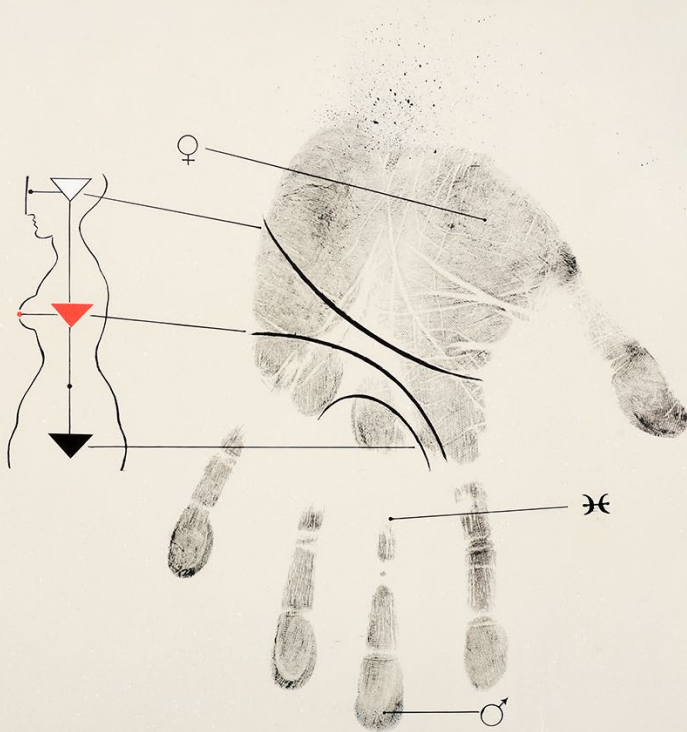

Chiquita Room

CAP, COR, CARN EL TAROT DE SUBIRACHS

17.01.2026 - 28.02.2026

A CURA DE JUDIT SUBIRACHS-BURGAYA

DIALÈCTICA VISUAL I CONCEPTUAL EN EL TAROT DE SUBIRACHS

Josep Maria Subirachs es definia a si mateix com un artista cerebral. No creia ni en la inspiració ni en la intuïció sinó en la reflexió. En més d'una ocasió va manifestar que volia ser recordat com un creador de símbols. El seu intel·lectualisme crític el va conduir a representar un món singular d'analogies, dualitats i oposicions. Establint un lloc de trànsit entre la percepció i la imaginació, aconseguí bastir un llenguatge iconogràfic propi, generador de símbols amb una notable càrrega conceptual, que perdura en la seva obra.

Les imatges que proposa no són monosemàntiques ni tancades en un únic significat, sinó que s'obren a múltiples interpretacions, on la dialèctica de les polaritats hi juga un paper essencial.

Un exemple destacat i paradigmàtic d'aquesta capacitat al·legòrica i potència metafòrica és la seva incursió en el món del tarot. Tot i desconèixer inicialment l'univers de la cartomància, quan va rebre l'encàrrec de dibuixar les setanta-vuit cartes d'una baralla de tarot, es va submergir en l'estudi profund del seu significat i el va reinterpretar a través del seu propi alfabet simbòlic. Aquesta aportació va enriquir el tarot amb una mirada inèdita, fidel al seu estil i pensament artístic.

Subirachs afirmava que la humanitat viu atrapada en un laberint, del qual cada persona, al llarg de la vida, intenta sortir-ne seguint un itinerari sense retorn. El laberint és molt present en la seva obra i, en el cas del tarot, l'utilitza com a motiu per al **revers de les cartes**.

La carta número sis dels arcans majors correspon als **amants**. Per simbolitzar la connexió i l'amor parteix de la litografia Renaixement, en la qual va reinterpretar la pintura de Rafael, Els esposoris de la Verge.

La personificació de **la justícia**, una de les virtuts cardinals, recorda la litografia Temis, on prevalen els atributs tradicionals en equilibri, l'espasa i la balança, a més dels ulls tapats que garanteixen una decisió imparcial, justa i equànime.

Per al personatge solitari de **l'ermità**, que al·ludeix a la introspecció i a la reflexió, reprèn la imatge de l'evangelista cronista que va representar en homenatge a Antoni Gaudí a la façana de la Passió del temple de la Sagrada Família.

A **l'arcà sense nom**, el característic esquelet amb la dalla simbolitza la mort com a final de cicle, com a transformació i com a inici d'un nou període. Tres punts enigmàtics ens remeten a les tres parques o moires.

La carta de **la torre** simbolitza la destrucció i el caos, però en la versió de Subirachs és inevitable percebre-hi les seves reiterades al·legories. En concret, la Torre de Babel representava per a ell l'essència de l'art, el símbol suprem de l'esforç creatiu, on la humanitat s'oposa a la natura i l'obra esdevé font de llenguatges i estils. En el seu imaginari, però, hi apareixen sovint altres torres, com la de les

Aigües —la del Poblenou, el barri barceloní on va néixer—, amb la qual volia evocar l'enginy humà per dominar la natura; o la Torre de Pisa, emprada com a metàfora de l'obra que perdura en el temps.

La darrera carta dels arcans majors representa **el món** com a culminació, plenitud i triomf. Subirachs recorre a tres triangles que esdevenen signes essencials i al·ludeixen a la ment, el cor i el sexe per definir la condició humana en la seva totalitat: la dimensió mental, la sentimental i la sexual, que coincideixen amb les tres parts de l'ànima de Plató.

La determinació i la valentia del **cavall d'espases** remet tant a la figura del centurió Longí com a la figura llegendària de Sant Jordi, que Subirachs va representar en nombroses ocasions.

El personatge pacient i equilibrat del **rei de copes** apareix assegut en un tron rectilini, idèntic al que l'artista va concebre per a la figura del rei Herodes en una de les portes de bronze de la façana de la Passió de la Sagrada Família.

La cautela, la tenacitat i la lleialtat que representa el **cavall d'oros** enllaça amb l'escultura eqüestre Bucèfal, el nom del cavall d'Alexandre el Gran.

L'univers iconogràfic de Subirachs, personal i inconfusible, amb reiterades al·lusions a la solitud, l'erotisme, el pas del temps i la mort, és l'essència que distingeix tota la seva producció. No és estrany, doncs, que utilitzés el tarot com a espai de reinterpretació artística, establint analogies temàtiques que li permetien vincular la simbologia dels naips amb el seu propi alfabet simbòlic, com si es tractés d'una cartografia de l'ànima.

Judit Subirachs-Burgaya
Historiadora de l'art

ACTIVITATS

17.01.2026, 12 h.

Inauguració de l'exposició.

28.01.2026, 19 h.

Visita comentada amb la comissària, Judit Subirachs-Burgaya, i Jaume Garrós, estudis del tarot de Subirachs.

20.02.2026, 19 h.

Vetllada especial de tarot i astrologia amb motiu de la conjunció entre Saturn i Neptú en el grau 0° d'Àries.

Més informació i reserves a **hola@chiquitaroom.com**

DIALÉCTICA VISUAL Y CONCEPTUAL EN EL TAROT DE SUBIRACHS

Josep Maria Subirachs se definía a sí mismo como un artista cerebral. No creía ni en la inspiración ni en la intuición, sino en la reflexión. En más de una ocasión manifestó que quería ser recordado como un creador de símbolos. Su intelectualismo crítico lo llevó a representar un mundo singular de analogías, dualidades y oposiciones. Estableciendo un lugar de tránsito entre la percepción y la imaginación, logró construir un lenguaje iconográfico propio, generador de símbolos con una notable carga conceptual, que perdura en su obra.

Las imágenes que propone no son monosemánticas ni cerradas en un único significado, sino que se abren a múltiples interpretaciones, donde la dialéctica de las polaridades juega un papel esencial.

Un ejemplo destacado y paradigmático de esta capacidad alegórica y potencia metafórica es su incursión en el mundo del tarot. Aunque inicialmente desconocía el universo de la cartomancia, cuando recibió el encargo de dibujar las setenta y ocho cartas de una baraja de tarot, se sumergió en el estudio profundo de su significado y lo reinterpretó a través de su propio alfabeto simbólico. Esta aportación enriqueció el tarot con una mirada inédita, fiel a su estilo y pensamiento artístico.

Subirachs afirmaba que la humanidad vive atrapada en un laberinto, del cual cada persona, a lo largo de su vida, intenta salir siguiendo un itinerario irreversible. El laberinto está muy presente en su obra y, en el caso del tarot, lo utiliza como motivo para el **reverso de las cartas**.

La carta número seis de los arcanos mayores corresponde a **los amantes**. Para simbolizar la conexión y el amor, parte de la litografía Renacimiento, en la que reinterpretó la pintura de Rafael, Los desposorios de la Virgen.

La personificación de **la justicia**, una de las virtudes cardinales, recuerda la litografía Temis, donde priman los atributos tradicionales en equilibrio: la espada y la balanza, además de los ojos vendados que garantizan una decisión imparcial, justa y equitativa.

Para el personaje solitario del **ermitaño**, que alude a la introspección y a la reflexión, retoma la imagen del evangelista cronista que representó en homenaje a Antoni Gaudí en la fachada de la Pasión del templo de la Sagrada Familia.

En **el arcano sin nombre**, el característico esqueleto con la guadaña simboliza la muerte como final de ciclo, como transformación y como inicio de un nuevo período. Tres puntos enigmáticos remiten a las tres parcas o Moiras.

La carta de **la torre** simboliza la destrucción y el caos, pero en la versión de Subirachs es inevitable percibir sus reiteradas alegorías. En concreto, la Torre de Babel representaba para él la esencia del arte, el símbolo supremo del esfuerzo

creativo, donde la humanidad se opone a la naturaleza y la obra se convierte en fuente de lenguajes y estilos. En su imaginario, sin embargo, aparecen a menudo otras torres, como la de las Aguas —la del Poblenou, el barrio barcelonés donde nació—, con la que quería evocar el ingenio humano para dominar la naturaleza; o la Torre de Pisa, empleada como metáfora de la obra que perdura en el tiempo.

La última carta de los arcanos mayores representa **el mundo** como culminación, plenitud y triunfo. Subirachs recurre a tres triángulos que se convierten en signos esenciales y aluden a la mente, el corazón y el sexo para definir la condición humana en su totalidad, la dimensión mental, la sentimental y la sexual, que coinciden con las tres partes del alma según Platón.

La determinación y la valentía del **caballo de espadas** remite tanto a la figura del centurión Longinos como a la figura legendaria de San Jorge, que Subirachs representó en numerosas ocasiones.

El personaje paciente y equilibrado del **rey de copas** aparece sentado en un trono rectilíneo, idéntico al que el artista concibió para la figura del rey Herodes en una de las puertas de bronce de la fachada de la Pasión de la Sagrada Familia.

La cautela, la tenacidad y la lealtad que representa el **caballo de oros** enlaza con la escultura ecuestre Bucéfalo, el nombre del caballo de Alejandro Magno.

El universo iconográfico de Subirachs, personal e inconfundible, con reiteradas alusiones a la soledad, el erotismo, el paso del tiempo y la muerte, es la esencia que distingue toda su producción. No es de extrañar, pues, que utilizara el **tarot** como espacio de reinterpretación artística, estableciendo analogías temáticas que le permitían vincular la simbología de los naipes con su propio alfabeto simbólico, como si se tratara de una cartografía del alma.

Judit Subirachs-Burgaya
Historiadora del arte

ACTIVIDADES

17.01.2026, 12 h.

Inauguración de la exposición.

28.01.2026, 19 h.

Visita comentada con la comisaria, Judit Subirachs-Burgaya, y Jaume Garrós, estudioso del tarot de Subirachs.

20.02.2026, 19 h.

Velada especial de tarot y astrología con motivo de la conjunción entre Saturno y Neptuno en el grado 0º de Aries.

Más información y reservas en **hola@chiquitaroom.com**

VISUAL AND CONCEPTUAL DIALECTICS IN SUBIRACHS' TAROT

Josep Maria Subirachs defined himself as a cerebral artist. He did not believe in inspiration or in intuition but rather in reflection. On more than one occasion, he professed a desire to be remembered as a creator of symbols. His critical intellectualism is what led him to depict a distinctive world of analogies, dualities and antagonisms. In devising a transitional space between perception and imagination, he managed to construct an iconographic language of his own, a wellspring of symbols with a considerable conceptual charge, which would persist throughout his work.

The images he puts forth are not monosemic or closed tight around one single meaning; rather, they open themselves up to manifold interpretations, in which the dialectics of polarities play an essential role. A notable and paradigmatic example of this is the allegorical scope and metaphorical potential of his forays into the world of Tarot. Although he started out with little knowledge of cartomancy when he was commissioned to draw the seventy-eight cards in the Tarot deck, he immersed himself in a thorough-going investigation of its meaning and reinterpreted it by way of his own symbolic alphabet. This contribution enriched the Tarot with an unprecedented vision, staying true to his style and artistic thought.

Subirachs claimed that humankind spends its life trapped in a labyrinth, from which each of us tries to eke our way out, following along an immutable path. This maze makes its presence felt across his work and, when it comes to his Tarot deck, he uses it as a motif on the **back of the cards**.

The sixth card in the Major Arcana is the **Lovers**. To symbolise connection and love, he takes the lithography piece Renaissance as his basis, in which he reinterprets Raphael's painting, The Marriage of the Virgin.

The personification of **Justice**, one of the four virtues, is reminiscent of the lithograph Themis, which centres the traditional elements held in the balance: the sword and the scales, as well as the blindfolded eyes, which are the foundation of an impartial, fair and balanced decision.

For the solitary figure of the **Hermit**, which alludes to introspection and reflection, he returns to the image of the chronicler of the gospels, whom he portrayed in homage to Antoni Gaudí on the Passion Façade of the Sagrada Família basilica.

The card in the Arcana with no name: the distinctive skeleton wielding its scythe symbolises **Death** as the end of a cycle, as transformation and as the start of a new era. Three enigmatic spots evoke the three Fates or Moiras.

The **Tower** card stands for destruction and chaos, yet in Subirachs' version, we cannot help but pick up on its recurring allegories. Specifically, in his mind, the Tower of Babel represented the essence of art, the utmost symbol of the creative

endeavour, where humanity stands in opposition to nature and the work becomes the source of languages and styles. However, in his imagery, we often find other towers, such as La Torre de les Aigües—the water tower in Poblenou, the Barcelona neighbourhood where he was born—which he uses to invoke human ingenuity to master nature, or the Leaning Tower of Pisa, used as a metaphor for the work that stands the test of time.

The last card in the Major Arcana represents the **World** as completeness, abundance and triumph. Subirachs makes use of three triangles that become essential signs and symbolise the mind, the heart and the sex to define the human condition as a whole: the mental, sentimental and sexual dimensions, which correspond to the three parts of the soul according to Plato.

The steadfastness and bravery of the **Knight of Swords** harken back to both the figure of Longinus the Centurion and the legendary image of Saint George, whom Subirachs depicted on multiple occasions.

The patient and poised character of the **King of Cups** appears seated on a rectilinear throne, identical to the one the artist envisioned for the figure of King Herod on one of the bronze doors on the Sagrada Família's Passion Façade.

The prudence, tenacity and loyalty represented by the **Knight of Pentacles** ties into the equine statue of Bucephalus, Alexander the Great's horse.

Subirachs's idiosyncratic and unmistakable iconographic universe, with its recurring allusions to solitude, eroticism, the passing of time and death, is the essence that sets his entire oeuvre apart. It comes as little surprise, then, that he should use the Tarot as a space for artistic reinterpretation, establishing thematic analogies that allowed him to interlink the symbolism of the Arcana with his own alphabet of symbols, as if he were mapping out the soul.

Judit Subirachs-Burgaya

Art Historian

ACTIVITIES

17.01.2026, 12 p.m.

Exhibition opening.

28.01.2026, 7 p.m.

Guided visit with curator Judit Subirachs-Burgaya and Jaume Garrós, scholar of Subirachs' tarot.

20.02.2026, 7 p.m.

Special tarot and astrology evening to mark the Saturn-Neptune conjunction at 0° Aries.

For further information and bookings, please contact

hola@chiquitaroom.com

Chiquita Room